

Kjak

Andrea Heindriksdóttir

Sandagerð er serstakt

Ein kann freistast at trúgva, at í Sandagerði er bara fólk tá sólin skínur nakrar fáar dagar um árið, men so er ikki.

Alt árið er nógv fólk í Sandagerði, familjur og einstaklingar, sum gera sær dælt av teimum møguleikum sum Sandagerð hevur at bjóða, nýta høvið at spáka og njóta serstaka og friðsæla umhvørvið niðri við sjóarmálan.

Svimjing á sjónum

Í Sandágerði er aktivitetur á sjónum, alt árið runt. Tað eru nevniliga eitt stórt tal av ágrýtnum kvinnum sum hvønn einasta morgun, summar sum vetur, nýta høvið at svimja á sjónum. Eisini er fólk í vátdraktum,

bæði vaksin og børn, tíðum at síggja á sjónum í Sandagerði - kanska serliga undan kappingum, men nøkur alt árið.

At svimja á sjónum er gott fyri likam og sál - eisini er hettar góð verja móti sjúkum av ymsum slagi.

Ein lítil brúgv er gjørd til svimjikonurnar í Sandágerði at brúka, men skiftium-støðurnar eru alt annað enn góðar, møguliga kundi eitt av neystunum sum liggur beint við verið tillagað til skiftirúm.

Sjósavnið mennast

Sjósavnið liggur eisini í Sandágerð, eitt frálíkt átak sum í nógv størri mun eigur at fáa rúm at mennast til

nakað nógv meiri enn í dag.

Sjósavnið er væl vitjað, eisini av børnum og skúla-ungdómi. Ríkidømi í havinum kring Føroyar og sannføringin um at fiskivinnan er okkara høvuðsvinna, ger tað umráðandi at víðka um Sjósavnið, so tilboðið um vitan og undirvísing innan hettar økið alsamt veksur. Atkomuvegurin til Sjósavnið er góður, men tað eigur at bera til at ganga beinleiðis úr Sandagerði niðan í Sjósavnið, eisini við barnavogni ella koyristóli uttan at fara niðan á høvuðsvegin.

Sandagerð - læruumhvørvið

Sandagerð kann eisini, í ávísan mun, gerast til eitt

umhvørvið við læru fyri eygað, eitt stað har til ber hjá børnum og ungum at ognar sær vitan um fisk og tað sum hevur við sjógvin at gera. Eisini er upplagt at læra børn og ung at sigla við bátum t.d. frá Sjósavninum yvir í neystini undir Sjúkrahúsinum.

Einans við at menna kunnleikan til tað, sum vit føroyingar í øldir hava livað av og fingist við, kunnu vit geva hettar víðari til komandi ættarliðið. Tí eigur Sjósavnið at fáa nógv betri umstøður, eisini til annað virksemi enn í dag, virksemi sum kann menna førleikan hjá komandi ættarliðnum til vitan og nýggjar hugsanir innan fisk og sjógvin annars.

Gøtan niðan við Sandá

Nógva staðir í Tórshavnar Kommunu, kanska serliga í újaðaranum, eru gøtur gjørdar so til ber at ganga túrar, uttan at verða órógvað av ferðslu.

Hettar er sera gott átak og við til at fleiri og fleiri fólk nýta høvið at ganga í vøkru náttúruni.

Ein av hesum gøtum er gøtan niðan við Sandá. Arbeitt hevur verið við hesari gøtuni í eina tíð, men enn er ikki komið á mál. Nógvar traðir eru í Havnadali, og sjálvandi skal slík gøta gerast í samráð við tey sum eiga traðirnar, men eg vænti, at um arbeiitt verður rætt, verður gøtan niðan við Sandá til gagns fyri okkum øll, og tí

eigur gøtan at gerast liðug.

Økið í Sandagerði eigur at mennast

Økið kring Sandagerð er serstakt og gevur borgarunum í Kommununi og teimum sum koma aðrastaðni frá, eina góða og hugnaliga uppliving. Tá so nógv fólk njóta økið, so eiga vit at tillaga og víðka virksemi, so tey sum brúka økið, og tey sum vilja menna økið við savni og øðrum, fáa bestu umstøður.

Eyðgunn Samuelsen løgtingskvinna

Ein hjálpandi hond til heimaflotan

Nú eru fiskidagarnir fyri komandi ár samtyktir. Spurningurin er, hvat skal so henda, skulu vit bara yppa øksl og vóna at nú er friður til fiskidagar aftur verða á skrá komandi ár, ella ber til at gera nakað meira so støðan hjá stovninum og flotanum verður frægari komandi ár.

Fiskidagar geva lítla meining fyri heimaflotan

Tosaði við ein, ið roynir at liva av fiskivinnuni, viðkomandi tók til :” er nøkur meining í at stríðast um hvussu nógvir fiskidagar verða komandi ár, tá ið ongin fiskur er ” Hetta eru bæði vís og sonn orð.

Tað má kennast meiningsleyst hjá teimum ið eru í fiskivinnuni, serliga í heimaflotanum, at stríðstendur um hvussu nógvir dagar skulu lutast út kom-

andi ár, tá ið tað ikki loysir seg at loysa frá landið, tí úrtøkan er so lítil.

Tølini frá Fiskiveiðieftirlitinum vísa hesa støðu avbera væl, tá ið 3 vikur vóru eftir av fiskiárinum 2011/2012 var 4 hvør dagur ikki brúktur, serliga hjá útróðarbátunum eru nógvir dagar eftir.

Hetta er ikki fyrsta árið at tað er so, støðan hevur verið tann sama nú í fleiri ár. Tonsatalið av toski og hýsu, ið kemur uppá land siga tað sama, hýsuveiðan er undir 3.000 tons og toskaveiðan undir 10.000 tons. So hættislig hevur støðan ikki verið í nógv ár.

Hvat gera vit so

Samgongan letur standa til, og ynskir óbroytt dagatal og alt við tað gamla. Tað undrar, at somu menn róptu um deyðan í durinum, tá ið sama dagatal var ásett í fjør. Meintu teir nakað við

dómadagsprædikuna í fjør, so hækkaðu teir dagatali aftur, nú teir hava valdið. At teir ikki gera tað, er tekin um, at teir ikki makta nakað ella innast inni vistu, at hetta var neyðugt at gera í fjør. Teir róptu bara upp fyri at tekkjast ávísam veljarum. Sama dagatal fyri komandi ár, uttan at onnur stig verða tikin, merkir, í besta føri, at sama vánaliga støða kemur at valda í eitt ár aftrat.

Javnaðarflokkurin ynskir at bota um støðuna hjá heimaflotanum

Tað er júst hesa vánaligu støðu, ið vit í Javnaðarflokkinum, saman við restini av andstøðuni, vilja gera nakað við. Vit ásanna, at ikki ber til at gera sum samgongan, at standa sum ryssa yvir deyðum fyli og als ikki hava nakað boð uppá, ella taka nøkur stig, til at bota

um støðuna fyri tey, ið liva av útróðri. Tað stóð ikki á, at geva línuflothanum eina makrelkvotu, ið teir ikki kunnu fiska. Landsstýrismaðurin segði at hetta kom væl við hjá teimum illa staddu familjunum, ið liva av úrtøkuni hjá línuflothanum. Javnaðarflokkurin heldur, at vit eisini eiga at hugsa um tær familjurnar, ið royna at liva av útróðri.

Onnur rættindi í umbýti við fiskidagarnir

Javnaðarflokkurin atkvøddi fyri óbroyttum fiskidøgum komandi ár. Orsøkin er, at vit hava lagt uppskot á ting um, at geva landsstýrismanninum heimild at geva heimaflotanum onnur veiðirættindi í býtið við fiskidagar. Hetta skal verða ein tíðaravmarkað skipan, í fyrsta lagi í 1 ár. Við at leggja fiskidagar stillar, minkar

trýstið á botnfiskin undir Føroyum, samstundis sum vit ikki reka heimaflotan á húsangang. Ongin skal ivast, vit standa við málinum um at okkara fiskiveiða skal verða lívfrøðiliga burðardyggi í 2015, sum tað er ásett í uppskotinum til umsitingarætlan. Men vit ásannað eisini, at vit kunnu ikki halda fram bert at skerja fiskidagar og lata allar tær familjur, ið liva av útróðri, upp til skutils. Vit mugu taka atlit til bæði fiskastovn og tey ið liva av fiskinum.

Lunka samgonga

Nú okkara uppskot hevur verið til 1 viðgerð, má eg tíverri ásanna, at samgongan er sera lunka og tykist ikki at vilja taka neyðugu stigini at hjálpa heimaflotanum. Hóast allir samgongulimir grótu krokodillutár um, at útróðrarflotin ikki fær sama møguleika at fáa nakrar

krónur burturúr makrelkvotuni sum línuflothin, so vistu hesi fólkini ongan vilja til at gera nakað munagott. Umberingarnar trutu ikki, hví viðgerða hetta beint nú meðan ein nevnd endurskoðar lóggávuna var ein umbering, ein onnur var, at næsta ár burdi man givið útróðrarflotanum somu rættindi viðvíkjandi makrelinum sum línuflothin fær, ein triðja umbering var at uppskotið ger ongan mun, tí so fáir fiskidagar verða brúktir. Eg kundi hildið fram at ramsa umberingarnar frá samgonguni upp, men eg velji at gevast her, samstundis sum eg má taka tað niðurstøðu at samgongan vil ikki, royna alt ið roynast kann, fyri at útvega heimaflotanum fleiri rættindi, nú øll vinnan er á fallandi fót.